

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

เด็กที่เจ็บป่วยเฉียบพลันและเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล อาจต้องเผชิญกับเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความไม่สุขสบายและความกลัวได้ การวิจัยกึ่งทดลองแบบมีกลุ่มควบคุมวัดก่อนและหลังการทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลผ่านสื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียต่อความรู้เกี่ยวกับการรักษาในโรงพยาบาลและความกลัวของเด็กวัยเรียนที่มีการเจ็บป่วยเฉียบพลัน กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเฉพาะเจาะจงเป็นเด็กอายุ 6 – 14 ปี ที่มีการเจ็บป่วยเฉียบพลันและเข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ ระหว่างเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554 ถึง เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2554 จำนวน 34 คน แบ่งเข้ากลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 17 คน ให้แต่ละกลุ่มมีความใกล้เคียงกันในด้านระดับอายุ ความรู้และความกลัว กลุ่มทดลองได้รับข้อมูลผ่านสื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียและกลุ่มควบคุมได้รับข้อมูลตามปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการให้ข้อมูลผ่านสื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย สื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเรื่องเมื่อเด็กเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล และแบบสอบถามความคิดเห็นของเด็กต่อสื่อมัลติมีเดีย ที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เครื่องมือรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบวัดความรู้เกี่ยวกับการรักษาในโรงพยาบาลมีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.93 และมีค่าเชื่อมั่นโดยคำนวณด้วยวิธีคูเดอร์-ริชาร์ดสัน 20 เท่ากับ 0.98 และแบบวัดความกลัวการรักษาของเด็กวัยเรียนพัฒนาโดยนูนและมอเบย์ (Broome & Mobley, 2003) มีค่าความเชื่อมั่นโดยคำนวณด้วยสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.81 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา สถิติที่ชนิคสองกลุ่มมีอิสระต่อกัน และสถิติที่ชนิคสองกลุ่มสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัยพบว่า

เด็กวัยเรียนที่มีการเจ็บป่วยเฉียบพลันกลุ่มที่ได้รับข้อมูลผ่านสื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียและกลุ่มที่ได้รับข้อมูลตามปกติ มีคะแนนความรู้เกี่ยวกับการรักษาในโรงพยาบาลและคะแนนความกลัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) แต่เด็กวัยเรียนที่มีการเจ็บป่วยเฉียบพลันกลุ่มที่ได้รับข้อมูลผ่านสื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย มีคะแนนความรู้เกี่ยวกับความเจ็บป่วยมากกว่ากลุ่มที่ได้รับข้อมูลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -2.19, p < .05$)

ภายหลังการได้รับข้อมูลผ่านสื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเด็กมีคะแนนความกลัวการรักษาไม่แตกต่างกับก่อนได้รับข้อมูล ($p > .05$) แต่มีคะแนนความรู้เกี่ยวกับการรักษาในโรงพยาบาลมากกว่าก่อนได้รับข้อมูลผ่านสื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -5.29, p < .01$)

ผลของการให้ข้อมูลผ่านสื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียต่อความรู้เกี่ยวกับการรักษาในโรงพยาบาลและความกลัวของเด็กวัยเรียนที่มีการเจ็บป่วยเฉียบพลัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. บุคลากรพยาบาลสามารถนำสื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเรื่อง เมื่อเด็กเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ไปใช้ในการสอนหรือให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วยเด็กที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล เพื่อช่วยเพิ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเจ็บป่วยเฉียบพลันที่พบบ่อยในเด็กและการปฏิบัติตัวขณะเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล อันอาจส่งผลให้ผู้ป่วยเด็กมีความเข้าใจในสถานการณ์ที่กำลังเผชิญและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสม
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้การดูแลเด็กที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล อาจสนับสนุนให้มีการนำสื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเรื่อง เมื่อเด็กเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลไปใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยการจัดหาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์เพื่อเอื้อต่อการใช้สื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียอย่างเพียงพอ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับผลลัพธ์ของนำสื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเรื่อง เมื่อเด็กเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลไปใช้ เช่น ศึกษาการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การปฏิบัติตนของผู้ป่วยเด็กกลุ่มที่ได้รับข้อมูลผ่านสื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย
2. ควรมีการศึกษาผลของการให้ข้อมูลผ่านสื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียต่อความรู้เกี่ยวกับการรักษาในโรงพยาบาลและความกลัวในเด็กปกติ ทั้งนี้เพื่อเตรียมเด็กก่อนเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล
3. ควรมีการพัฒนาสื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียในกลุ่มโรคอื่นๆ เพื่อนำไปส่งเสริมให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเจ็บป่วยและการรักษาพยาบาลและศึกษาผลของสื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียต่อความรู้เกี่ยวกับการรักษาในโรงพยาบาลและความกลัวของเด็ก